

[Holger Hansen.]

Jeg har nok den opfattelse, at vi vil komme til at se denne lovgivning jævnlige igen. Anderledes er det heller ikke her i landet. Vi skal regne med at loven om kommuneskat i Grønland kommer vi til at beskæftige os med måske ikke i hver, men i hvert fald i mange af de kommende samlinger og måske endda flere samlinger i rad. Det vil tiden vise.

Vi bevæger os ind på et nyt område, og jeg vil gerne ønske ministeren til lykke med denne lovgivning. Jeg tror, den bliver af uvurderlig betydning for det grønlandske samfund, og jeg tror også, at det grønlandske samfund skal få glæde af den. At der er nogle skatteydere, som vil komme til at opdage, at det ikke alene bliver glæde, er en anden sag, men det er jo en side af den ansvars-, byrde- og opgavefordeling, som gerne skulle føres igennem i det grønlandske samfund i de kommende år.

Svend Haugaard: Man kan måske beklage, at der i denne sag om indtægtsskat dels er kommet motiver med om kompetenceforholdet mellem landsråd og kommunalbestyrelser, dels synspunkter om hjemmestyre. Men det var vel venteligt, at det måtte komme.

Det er min fornemmelse, at det oprindelige lovforslag nok var det bedste, men at forandringerne dog ikke er større, end at de kan forsvares ud fra et ønske om ikke at skabe nogen modsætning. Det radikale venstre kan ud fra disse synspunkter tiltræde ændringen og altså også anbefale ændringsforslagene.

Vi vil godt lige sætte en streg under en advarsel om, at man skal være noget forsigtig, når man skal til at opbygge sit skattedirektorat og passe på, at det ikke bliver til et helt kildekattehus.

I betænkningen har det radikale venstre ønsket at understrege, at man med indtægtsskattens indførelse i Grønland ikke skal have nogen mulighed for kompensation i løndtægt for den betalte skat. Det gælder selvfølgelig såvel grønlandske som danske i Grønland. Dette mener vi meget, meget alvorligt.

Jeg kan tilføje, at skat i Grønland er et led i en mere rimelig fordeling, i mere lige-

lige vilkår mellem indtægt tjent i Grønland og indtægt tjent i Danmark, og sådan bør det være.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig hr. Holger Hansens glæde over, at indtægtsskat i Grønland nu bliver en kendsgerning.

Lütken: Det forekommer mig, at det foreliggende lovforslag er sådan udformet, at man hernede godt kan blive noget misundelig. Det bliver en langt, langt enklere form for beskatning, end vi har hernede, og de slipper lykkeligt i Grønland uden om edb, idet den oprindelige tanke forlades og opgaverne nu henlægges til kommunerne. Vi har jo bitre erfaringer for, hvor lang tid det kan tage at få et edb-skattesystem til at fungere rimeligt. Det er også fornuftigt, at der er dette sammenfald af en række kommunebegreber i skattelovgivningen, således at forskudskommune, ligningskommune, slutopgørelseskommune og skattekommune er den samme.

Spørgsmålet vedrørende kompetencen til at fastsætte udskrivningsprocent og personfradrag synes jeg man nu løser bedre end oprindeligt tænkt. Det er da også sådan hernede, at kommunerne ikke kan bestemme personfradragene. Sådan har vi haft det engang, men sådan er det ikke mere. Det er derfor meget rimeligt, at landsrådet i Grønland er den myndighed, der fastsætter personfradragets størrelse.

Det har allerede ved første behandling været nævnt, at man syntes, at den kreds af egentlige grønlandere, der blev undergivet indkomstbeskatning, var nok så lille. Ved den ændring, der nu sker, er mulighederne for, at den bliver noget større, i hvert fald til stede.

Jeg tror, at den lovgivning, der her gennemføres, giver et godt grundlag og en god mulighed for at starte personbeskatningen på Grønland fornuftigt, således at det bliver nogenlunde let overskueligt og til at administrere, uden at det fører til væsentlige politiske uoverensstemmelser mellem de forskellige grønlandske instanser. Jeg tror, denne lovgivning åbner store perspektiver i retning af, at grønlanderne fremover i langt højere grad vil kunne overtage de funktioner, som det er naturligt at overtage i sit eget land, og at det ikke skal være fremme-